

Sygn. akt V CSK 476/17

POSTANOWIENIE

Dnia 16 marca 2018 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Kazimierz Zawada

w sprawie z powództwa Z. K.
przeciwko Krajowemu Ośrodkowi Wsparcia Rolnictwa w Warszawie
o zapłatę,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 16 marca 2018 r.,
na skutek skargi kasacyjnej powoda
od wyroku Sądu Apelacyjnego w K.
z dnia 9 marca 2017 r., sygn. akt I ACa .../16,

odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania.

UZASADNIENIE

Według art. 398⁹ § 1 k.p.c., Sąd Najwyższy przyjmuje skargę kasacyjną do rozpoznania, jeżeli w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, zachodzi nieważność postępowania lub skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona. Przepis ten nie narusza norm Konstytucji i pozostaje w zgodzie z zaleceniami Rady Europy, dopuszczającymi wprowadzanie środków ograniczających dostęp do sądu najwyższego szczebla.

Powód zarzucił zaskarżonemu wyrokowi Sądu Apelacyjnego w K. z dnia 9 marca 2017 r. naruszenie art. 117 § 1 i 2 oraz art. 118 k.c., a wnosząc o przyjęcie do rozpoznania wniesionej skargi kasacyjnej wskazał, że w sprawie konieczne jest rozważenie, czy w świetle art. 5 k.c. dopuszczalne jest przyjęcie w stosunku do jednego ze współników, że zgłoszony przez pozwanego zarzut przedawnienia stanowi naruszenie art. 5 k.c., a w stosunku do następcy prawnego drugiego współnika - że zarzut ten nie stanowi naruszenia wymienionego przepisu. Wskazuje to na dowolność oceny sytuacji prawnej i faktycznej stron na gruncie art. 5 k.c. i rodzi pytanie o zasadę równego traktowania podmiotów.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Z treści skargi kasacyjnej można wywnioskować, że powód wnosząc o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania powołał się na przesłankę, o której mowa w art. 398⁹ § 1 pkt 1 k.p.c., tj. na występowanie w sprawie istotnego zagadnienia prawnego, dotyczącego oceny zarzutu przedawnienia w kategoriach nadużycia prawa (art. 5 k.c.).

Istotnym zagadnieniem prawnym w rozumieniu art. 398⁹ § 1 pkt 1 k.p.c. jest zagadnienie objęte podstawami kasacyjnymi, doniosłe z punktu widzenia rozstrzygnięcia sprawy i nierozwiązane dotąd w orzecznictwie, którego wyjaśnienie może się przyczynić do rozwoju prawa. Powołanie się przez skarżącego na takie zagadnienie wymaga jego sformułowania oraz uzasadnienia występowania w sprawie (por. postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 28 listopada 2003 r.,

II CK 324/03, z dnia 7 czerwca 2005 r., V CSK 3/05, z dnia 13 lipca 2007 r., III CSK 180/07, z dnia 22 listopada 2007 r., I CSK 326/07, z dnia 26 września 2005 r., II PK 98/05).

Wniosek powoda o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania nie czyni zadość tym wymaganiom. Problematyka oceny zarzutu przedawnienia w kategoriach nadużycia prawa była już wielokrotnie przedmiotem wyjaśnień Sądu Najwyższego (zob. np. wyroki Sądu Najwyższego z dnia 25 lutego 2010 r., V CSK 242/09, i 25 listopada 2010 r., III CSK 16/10 i cytowane w nich orzecznictwo). Skarży nie wykazał potrzeby ponownego odniesienia się do tej problematyki przez Sąd Najwyższy na użytek niniejszej sprawy. Ograniczył się do podania własnej oceny rozstrzygnięcia bez przytoczenia argumentów wskazujących na taką rzeczywistą potrzebę.

Mając to na względzie, Sąd Najwyższy odmówił przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania.

kc

aj